

SOTSIAALMINISTEERIUM

Tallinna halduskohus
talhk.info@kohus.ee
Pärnu mnt 7
15082, Tallinn Harju maakond

Teie 07.01.2025 nr 3-25-41/
Meie 15.01.2025 nr 1.2-4/52-2

seisukoht haldusajlas nr 3-25-41

Lugupeetud Kohus

Esitame seisukohad kaabeõiguse olemasolu ja esialgse õiguskaitsse taotluse kohta haldusajlas 3-25-41.

TAOTLUS

Palume:

- jätta kaebus menetlusse võtmata kaabeõiguse puudumise tõttu;
- juhul kui kaebus võetakse menetlusse, siis esialgset õiguskaitsset mitte kohaldada ja jätta kaebaja esialgse õiguskaitsse taotlus rahuldamata.

Asjaolud

Bayer AG (kaebaja) esitas 07.01.2025 Tallinna Halduskohtule kaebuse terviseministri 12.12.2024 määruse nr 51 „Ravikindlustuse seaduse alusel kehtestatud ravimitega seotud määruste muutmine“ lisa 1 „Ravimite piirhinnad“ ja lisa 2 „Tervisekassa ravimite loetelu“ tühistamiseks toimeainet rivaroksabaan (ravimikoodid 1791828, 1791918, 1792010, 3055621, 1896262, 1897027) puudutavas osas. Kaebuses sisaldub esialgse õiguskaitsse taotlus terviseministri 12.12.2024 määruse nr 51 lisade 1 ja 2 kehtivuse peatamiseks toimeainet rivaroksabaan (ravimikoodid 1791828, 1791918, 1792010, 3055621, 1896262, 1897027) puudutavas osas ning terviseministri kohustamiseks.

Tallinna Halduskohus on teinud 07.01.2025 määruse haldusajlas nr 3-25-41, kus palub terviseministril esitada seisukoht Bayer AG-i kaabeõiguse olemasolu kohta ja esialgse õiguskaitsse taotluse kohta kohtule 5 tööpäeva jooksul määruse kättetoimetamisest arvates.

Sotsiaalministeerium sai määruse kätte 08.01.2025. Seega saabub määrusele vastamise tähtaeg 15.01.2025.

Põhjendused

1. Terviseministri 12.12.2024 määruse nr 51 „[Ravikindlustuse seaduse alusel kehtestatud ravimitega seotud määruste muutmine](#)“ (edaspidi määrus nr 51) lisa 1 „Ravimite piirhinnad“ ja lisa 2 „Tervisekassa ravimite loetelu“ (edaspidi koos Lisad) on õigustloovad aktid
 - 1.1. Leiame, et kaebus tuleb jätta menetlusse võtmata. Kaebaja hinnangul saab toimeainet rivaroksabaan puudutavaid kandeid Lisades pidada eraldiseisvateks haldusaktideks,

mis on antud üksikjuhtumi reguleerimiseks. Selline tõlgendus on väär. Nii sotsiaalministri 21. märtsi 2007. a määruse nr 33 „[Ravimite piirhinnad](#)“ kui ka sotsiaalministri 24. septembri 2002. a määruse nr 112 „[Tervisekassa ravimite loetelu](#)“, mida määrusega nr 51 muudetakse, Lisad on otseselt viidatud määruste volitusnormide alusel tabelina vormistatud loetelud olles õigustloova õigusaktina tervikud –, mh vaidlusaluseid ridu, tuleb käsitleda kui õigustloovaid akte ehk määruseid. Halduskohtumenetluse seadustiku (HKMS) § 4 lõike 1 alusel ei kuulu halduskohtu pädevusse selliste avalik-õiguslike vaidluste lahendamine, mille lahendamiseks on ette nähtud teistsugune kohtumenetluse kord. Õigustloova akti peale esitatud kaebust ei saa lahendada halduskohtus, määruse osalist tühistamist pole võimalik nõuda. Kaebajal on tõhus õiguste kaitsmise võimalus, pöördudes õiguskantsleri seaduse § 15 jj alusel enda õiguste kaitseks õiguskantsleri poole. Kaebaja saab põhjendada, millised on õigustloovast aktist tulenevalt tema põhiõiguslikud riived ning paludes algatada põhiseaduslikkuse järelevalve menetlus.

- 1.2. Eesti Vabariigi põhiseaduse (edaspidi PS) § 28 alusel on kõigil kodanikel õigus tervise kaitsele. Muuhulgas kuulub selle hulka üldine juurdepääs raviks vajalikele ravimitele. Vastavalt [ravikindlustuse seaduse](#) (RaKS) § 41 lõikele 1 võtab Tervisekassa õigusaktides sätestatud ulatuses ja korras üle tasu maksmise kohustuse kindlustatud isiku ambulatoorseks raviks vajalike ning Tervisekassa ravimite loetellu (edaspidi *ravimite loetelu*) kantud ravimite, eritoitude ja kaasasündinud ainevahetuse häirete raviks kasutatavate toidulisandite (edaspidi *ravim*) jaemüügi eest. See tähendab, et riik peab tagama raviks vajalike ravimite kättesaadavuse.
- 1.3. Ravimite kättesaadavuse tagamiseks on ravimite loetellu kantud kehtivat müügiluba omavad ravimid (vastavalt RaKS § 43 lõikele 4) lähtuvalt inimeste ravivajadusest kooskõlas RaKS § 43 lõikes 2 toodud kriteeriumitega. Piirhind on ravimite loetelusse kantud sama toimeaine ja manustamisviisiga ravimite eest tasu maksmise kohustuse ülevõtmise aluseks olev hind (RaKS § 42 lg 1), s.o Tervisekassa poolt ravimite eest maksmise kohustuse ülevõtmise aluseks olev hind. Toimeainet rivaroksabaan sisaldavaid ravimeid on Lisadesse kantud enam kui kahelt tootjalt (sh kaebaja).
- 1.4. Sellise regulatsiooni eesmärgiks on tagada inimestele raviks vajalike ja turul saadaolevate ravimite kättesaadavus. Regulatsiooni eesmärk ei ole soodustada tootjat või turustajat. Veel enam, vaidlusalusest määrusest ega selle lisadest ei tulene kaebajale õigust oma tooteid müüa. Ravimite müügiõigust reguleerib [ravimiseadus](#). Meile teadaolevalt ei ole kaebuses viidatud toimeainega rivaroksabaan (ravimikoodid 1791828, 1791918, 1792010, 3055621, 1896262, 1897027) ravimeid turult tagasi korjatud/kutsutud. Seega on need tarbijale täna apteegis saadaolevad ravimid, millele ligipääsu piiramiseks puuduvad alused. Oluline on märkida, et piirhinna kehtestamist ei ole toimeainet rivaroksabaan sisaldavate ravimite puhul tinginud vaidlusalused ravimid – vastava toimeainega ravimeid on ravimite loetelus teisigi. Rõhutame veelkord, et piirhinna mõju on suunatud inimesele, kes ravimit ostab.
- 1.5. Kaebaja tugineb sellele, et ta on määruse nr 51 subjekt. Juhime kohtu tähelepanu, et määruse nr 51 ega Lisade eesmärk ei ole reguleerida müügiloo hoidja õigusi ja kohustusi. Lisade peamine eesmärk on nimetada ravimid, mille eest tasu maksmise kohustuse võtab üle Tervisekassa ehk need ravimid, mille eest tasutakse ravikindlustuse eelarvest, kui avalikust ressursist. Lisade subjektide ringiks on kõik Eesti elanikud, eelkõige ravikindlustatud isikud. Müügiloo hoidja (mh kaebaja) on Lisade sisuga puudutatud üksnes läbi selle, et tema poolt turule toodud ravimeid on inimesel võimalik soetada soodsamalt.
- 1.6. Riik ütleb RaKS alusel kehtestatud ministri määrustes (Lisad) ehk õigustloovates aktides, milliste ravimite eest ta võtab tasu maksmise kohustuse üle. Seega vastavad Lisad haldusmenetluse seaduse (edaspidi HMS) § 88 tingimustele – selle on andnud haldusorgan piiritlemata arvu juhtude reguleerimiseks. Lisad on mõeldud kõikidele ravivajadusega inimestele Lisades sisalduvate ravimite soetamiseks. Lisad ei saa käsitleda üldkorraldusena, sest tegemist on määrustega ning puuduvad üldkorralduse tunnused. Lisad ei puuduta kindlaksmääratud isikuid ning pole ajalist piirangut akti kehtivusele. Juhul kui kohtul on siiski kõhklusi, kas Lisades sisalduvate tingimuste näol

on tegemist üldkorraldusega, siis viitame analoogia korras Riigikohtu otsuse nr 3-4-1-1-006¹ punktidele 11 ja 12, milles Riigikohus asub seisukohale, et kuigi seadus sisaldab nii õigusnorme kui üksikregulatsioone, on tegu siiski seadusega. Käesolevas kaasuses on seaduse asemel ministri määrused ja nende lisad.

- 1.7. Õiguskirjanduses on avaldatud toetavat seisukohta asjaolule, et kui seadusandja on määratlenud akti määruseks, siis tuginedes õiguskindluse ning seaduslikkuse printsiibile, on selle ümber kvalifitseerimine keeruline ning võib isegi olla seadusandja tahte vastane. „Seadusandja on kohustatud reguleerima olulised küsimused ise ning olema pädev delegeerima vähem oluliste küsimuste otsustamist. Täitevvõimu tegevusvormi kindlaksmääramine on õiguskindluse seisukohalt olulise küsimusena põhiseaduse § 3 lõike 1 esimese lause järgi Riigikogu pädevuses vähemalt siis, kui seadusandja soovib täidesaatva võimu organit volitada tegutsema määruse vormis. Samas tuleb tähele panna, et kuigi on olemas teatavad juhtnöörid, millest seadusandja valikut teostades võiks lähtuda, on täitevvõimu tegevusvormi valik lõppastmes paljuski siiski seadusandja otstarbekusotsustus. Seega on seadusandjal täitevvõimu organi tegevusvormi kindlaksmääramisel teatav mänguruum. Sellest tulenevalt võib seadusandja kas kirjutada halduse tegevusvormi seaduses sisalduvas volitusnormis ette või jätta tegevusvormi valiku pädeva täitevvõimuorgani otsustada. Kui seadusandja otsustab tegevusvormi ise ära, siis peab ta seda järelikult oluliseks ja täitevvõimu organil tuleb oma tegevuses seaduses ette antud tegevusvorm aluseks võtta.

Samas võib seadusandja delegeerida tegevusvormi valiku edasi ka täitevvõimu organile, andes talle sõnaselgelt valikudiskretsiooni määruse ja üldkorralduse vahel. Kui seadusandja ei kirjuta täitevvõimu organile ühtegi konkreetset tegevusvormi ette, siis tuleks seda mõista vaid kui volitust haldusakti (sh üldkorralduse) andmiseks, sest olulisuse põhimõttest tulenevalt tuleks määruse andmist pidada sõnaselget erisätet eeldavaks kvalifitseeritud tegevusvormiks. Seadusandjale antud signaal, et seadusandja ei tohi määrata täitevvõimu tegevusvormi, tundub seetõttu olevat põhiseaduslikku pädevuste jaotust arvestades määrusandlusvolituste sõnastamise juhtnööriks eksitav. Sellisel juhul on täitevvõimu organ mõistagi kohustatud seadusandja otsustust järgima. Kuid seadusandja võib selle valiku delegeerida ka täitevvõimu organile, kuid peab seda sellisel juhul tegema sõnaselgelt, nähes ette, et täitevvõimu organ võib vastava meetme raames anda määruse või üldkorralduse. Sõnaselge määrusandlusvolituse puudumisel puudub täitevvõimu organil ka määrusandluspädevus ja järelikult ta määruse vormis tegutseda ei saa. Seega on täitevvõimu organil neil juhtudel, kus volitusnorm on küll olemas, kuid seadusandja on halduse tegevusvormi määratlemata jätnud, üksnes pädevus tegutseda üldkorralduse (või sobival juhul ka halduse individuaalakti) vormis.“²

Seadusandja on RaKS-is otsustanud, et ravimite piirhind (RaKS § 42 lg 2¹) ja ravimite loetelu (RaKS § 43 lg 1) kehtestatakse määrusega. Leiame, et alles siis, kui seadusandja ei oleks määruse vormi ette andnud, saaks kõne alla tulla üldkorralduse vorm.

2. Juhul kui kaebus võetakse menetlusse, siis esialgse õiguskaitse kohaldamine ei ole põhjendatud.
- 2.1. HKMS § 249 lõike 1 kohaselt võib kohus kaebaja põhjendatud taotluse alusel või omal algatusel teha igas menetlusstaadiumis määruse kaebaja õiguste esialgse kaitse kohta, kui vastasel juhul võib kaebaja õiguste kaitse kohtuotsusega osutada oluliselt raskendatuks või võimatuks. Sama paragrahvi lõike 3 kohaselt arvestab kohus esialgse õiguskaitse määruse tegemisel avalikku huvi ja puudutatud isiku õigusi ning hindab

¹ <https://www.riigikohus.ee/lahendid?asjaNr=3-4-1-1-00>

² M. Ernits. Üldkorraldusest määruseks ja vastupidi? Juridica 2022/7, lk 451-462

kaebuse perspektiive ja esialgse õiguskaitse määruse ettenähtavaid tagajärgi. Esialgse õiguskaitse vajaduse äralangemisel jätab kohus taotluse läbi vaatamata.

2.2. Riigikohus on haldusasjas 3-21-22411 tehtud määruse punktis 15 selgitanud, et esialgse õiguskaitse kohaldamise esmane eeldus on esialgse õiguskaitse vajadus – olukord, kus kaebaja õiguste kaitse oleks ilma koheste abinõudeta hiljem oluliselt raskendatud või võimatu (HKMS § 249 lg 1 esimene lause). Kohus võib sellises olukorras rakendada seaduses sätestatud esmaseid meetmeid, mh peatada vaidlustatud haldusakti kehtivuse või täitmise (HKMS § 251 lõike 1 punkt 1). Esialgse õiguskaitse raames ei lahenda kohus lõplikult põhivaidlust, kuid kohus peab taotluse lahendamisel arvestama avalikku huvi ja puudutatud isiku õigusi ning hindama kaebuse eduväljavaateid ja esialgse õiguskaitse määruse ettenähtavaid tagajärgi (HKMS § 249 lõike 3 esimene lause). Määruse tagajärgi ei pruugi kohus tuvastada tõendite alusel, kuid faktilised asjaolud peavad olema põhistanud ja prognoosid peavad olema põhjendatud.

2.3. Me ei nõustu esialgse õiguskaitse taotlusega ning vaidleme sellele vastu. Oleme seisukohal, et esialgse õiguskaitse tingimused ei ole täidetud ning puudub alus esialgse õiguskaitse kohaldamiseks. Kaebaja ei ole esialgset õiguskaitset õigustavate asjaolude esinemist piisavalt tõendanud ega põhistanud. Põhjendame oma seisukohti alljärgnevalt:

a) **Kaebuse eduväljavaated on vähesed.** Esialgse õiguskaitse kohaldamise eelduseks on asjaolu, et kaebusel on perspektiiv. Kui kaebusel ilmselgelt puudub perspektiiv, puudub ka vajadus esialgse õiguskaitse kohaldamiseks. Käesoleva seisukoha punktis 1 märgime, et Lisad on õigusloovad aktid (seisukohad punktides 1.1 – 1.7) ning kaebus tuleb jätta menetlusse võtmata. Nii sotsiaalministri 21. märtsi 2007. a määruse nr 33 „[Ravimite piirhinnad](#)“ kui ka sotsiaalministri 24. septembri 2002. a määruse nr 112 „[Tervisekassa ravimite loetelu](#)“, mida määrusega nr 51 muudetakse, Lisad on otseselt viidatud määruste volitusnormide alusel tabelina vormistatud loetelud olles õigustloova õigusaktina tervikud –, mh vaidlusaluseid ridu, tuleb käsitleda kui õigustloovaid akte ehk määruseid. HKMS § 4 lõike 1 alusel ei kuulu halduskohtu pädevusse selliste avalik-õiguslike vaidluste lahendamine, mille lahendamiseks on ette nähtud teistsugune kohtumenetluse kord. Õigustloova akti peale esitatud kaebust ei saa lahendada halduskohtus, määruse osalist tühistamist pole võimalik nõuda. Kaebajal on tõhus õiguste kaitsmise võimalus, pöördudes õiguskantsleri seaduse § 15 jj alusel enda õiguste kaitseks õiguskantsleri poole. Kaebaja saab põhjendada, millised on õigustloovast aktist tulenevalt tema põhiõiguslikud riivid ning paludes algatada põhiseaduslikkuse järelevalve menetlus.

b) HKMS § 251 lõikes 1 on nimetatud esialgse õiguskaitse raames võetavad võimalikud abinõud. Käesoleval juhul ei ole tegemist ühegi HKMS §-s 251 nimetatud juhuga. Isiku poolt üldakti vaidlustamine on võimalik põhiseaduslikkuse järelevalve kaudu ja seega kaebuse eduväljavaated on vähesed. Haldusasjas nr 3-17-749 tehtud määruse³ punktides 9 ja 10 märgib kohus järgmist: „*Kolleegium nõustub kohtutega, et kaebaja vaidlustab õigustloovat akti. Halduskohus ei vaata läbi õigustloovate aktide peale esitatud kaebusi, kuna selleks on ette nähtud teistsugune menetluskord (HKMS § 4 lg 1, PSJKS § 2 p 1). Seega ei ole kaebaja esitatud nõuded lubatavad. Halduskohus selgitas kaebajale kooskõlas HKMS § 2 lg-ga 5 põhjendatult, et kaebajal on võimalik halduskohtus vaidlustada justiitsministri määruse 1. oktoobrist 2017 jõustunud redaktsiooni alusel antavaid haldusakte ja toiminguid (HKMS § 6). Haldusakti või toimingu õiguspärasuse hindamisel on halduskohtul võimalik kontrollida ka selle aluseks oleva õigustloova akti põhiseaduspärasust ning jätta määrus põhiseadusvastasuse korral kohaldamata (põhiseaduse (PS) § 15 lg 1 teine lause ja § 152 lg 1, PSJKS § 9 lg 1, HKMS § 158 lg 4). Kolleegium*

³ <https://www.riigiteataja.ee/kohtulahendid/fail.html?fid=273837830>

nõustub kohtute seisukohaga, et kaebus on esitatud ennatlikult.“ Sama määruse punktis 15 on Riigikohus märkinud, et kuna esitatud kujul ei ole kaebus lubatav, jätab kolleegium esialgse õiguskaitse taotluse selles asjas läbi vaatamata.

- c) Kaebaja on taotluses leidnud, et kaebus ei ole perspektiivitu kaebuses toodud põhjustel (millega me eeltoodud põhjustel nõustuda ei saa) ning kuna „*vastustaja ise [on] varasemalt nõustunud kaebaja seisukohtadega – Sotsiaalministeerium on analoogses olukorras pidanud põhjendatuks hagi tagamise tõttu teist toimeainet sisaldav geneeriline ravim piirhinna loetelust välja arvata (vt eespool p 8.d), kui piirhinnagruppi lisatud ravimi suhtes on kohaldatud hagi tagamist*“. Kaebaja selline väide on väär. Sotsiaalministri 21. märtsi 2007. a määrust nr 33 „Ravimite piirhinnad“ ei muudetud põhjusel, et ravimi hulgimüüja suhtes oleks kohaldatud hagi tagamist. Peame oluliseks rõhutada, et Lisade muutmisel lähtutakse RaKS §-des 42 ja 43 sätestatust ning rakendusaktidest. Nimetatud määrust muudetakse igal aastal korduvalt. Võib juhtuda, et samal ajal, kui müügiloa hoidja suhtes on kohaldatud hagi tagamist on olnud ka mingi muu seadusest tulenev alus, miks vastav ravim Lisadest välja arvata.
- d) **Kaebaja õiguste kaitse ei ole ilma koheste abinõudeta hiljem oluliselt raskendatud või võimatu.** Riigikohus on leidnud, et esialgse õiguskaitse kohaldamise otsustamisel peab kohus andma eelhinnangu kaebuse põhjendatusele, kaaluma kaebaja väidetavalt rikutud õigusi, avalikke huve ja teiste isikute õigusi. Esialgse õiguskaitse kohaldamine peab olema eesmärgipärane ja proportsionaalne. Kolleegium on nentunud, et esialgse õiguskaitse kohaldamata jätmise üheks aluseks on kaebuse ilmne perspektiivitus.⁴
- Kaebaja ei ole välja toonud ülekaalukaid huvisid või ülemäärast õiguste rikkumist, mis esialgse õiguskaitse kohaldamata jätmisega kaasneks ning mis kaaluks üles avalikud huvid ja kolmandate isikute elu ja tervise kaitse. Samuti ei ole kaebaja esitanud ühtegi ülekaalukat argumenti, millest tuleneks, et kaebaja õigusi on rikutud sel moel, et see toob kaebaja jaoks kaasa pöördumatu kahju. Seega ei nähtu kaebusest objektiivselt usutavat vajadust esialgse õiguskaitse järele. Kaebaja toob välja, et esialgse õiguskaitse kohaldamine on vajalik kaebajale tekkiva olulise kahju vältimiseks. Oleme eelnevalt selgitanud, et Lisade eesmärk on tagada inimestele turul pakutavate ravimite kättesaadavus. Vaidlusaluse ravimi müügiloa hoidjal on ravimi müügiluba ning ravim on inimestele ka kaebaja enda kinnitusel käesoleval ajal apteekides kättesaadav. Vaidlusalused Lisad ei reguleeri ravimite müüki vaid ravimi soetamisel inimese eest tasu maksmise kohustuse ülevõtmist Tervisekassa poolt. Ka kaebaja enda samatoimeaineline ravim (ravimikoodidega 1552687, 1552621, 1552632, 1381665, 1381676) on Lisades kajastatud ning inimestele apteekides kättesaadav. Seega on inimestel võimalus soetada apteekidest ka kaebaja vaidlusaluse toimeainega ravimit. Peame oluliseks rõhutada, et ravimi valikul on inimene ise vaba otsustama, milline temale kõige paremini sobib. Jaemüügis müüdavate ravimite kättesaadavuse piiramine selle kaudu, et need arvatakse välja Lisadest, ei ole asjakohane vahend kaebaja tsiviilõigusliku vaidluse lahendamiseks.
- e) **Avalikud huvid kaaluvad üles kaebaja huvid.** Riigikohus on haldusasjas nr 3-20-3497 tehtud määruse punktis 11 selgitanud, et otsustamisel, kas kohaldada esialgse õiguskaitse abinõud ning milline neist valida, tuleb kohtul silmas pidada, et tehtav valik oleks proportsionaalne kõigi protsessiosaliste suhtes. Kaebaja õiguste kõrval tuleb samaväärselt arvestada ka avalike huvidega ja võimalike kolmandate isikute õigustega. Kohtu ülesanne on lisaks

⁴ <https://www.riigiteataja.ee/kohtulahendid/fail.html?fid=206094848>

esialgse õiguskaitsse taotluse rahuldamata jätmise tagajärgede prognoosimisele hinnata ka esialgse õiguskaitsse kohaldamise tagajärgi.

Kaebaja ei ole veenvalt põhistanud, kuidas kaalub kaebaja riivatud õigus üles avaliku huvi ja teiste isikute põhiõigused. Leiame, et esialgse õiguskaitsse kohaldamisele räägib vastu ülekaalukas avalik huvi. Kaebajal ei teki ilmingimata suuremat turuosa ka siis, kui Lisasid muuta ja vaidlusalune ravim Lisadest välja arvata. Eesti turul pakuvad ravimit, nagu ka kaebaja ise välja toob, veel teisedki tootjad. Samas puudub põhjendus, miks juba jaemüüki jõudnud vaidlusaluste ravimite soetamisel ei peaks inimene neid võrdselt teistega soodushinnaga saama. Lisaks rõhutame, et inimese õigus valida endale turul pakutavatest ravimitest kõige sobivam, kui avalik huvi, kaalub üles ükskõik millised ravimi müügiloo hoidja ärihuvid.

Seega, kui inimestele jääb õigus ja võimalus jaemüügist soetada juba turul olemasolevaid vaidlusaluseid ravimeid, ei muutu kaebaja olukord pöördumatus suunas. Kaebaja ravimite soetamisel on inimestel õigus saada samasugust soodustust. Pöördumatu oleks olukord juhul, kui inimesed kaebaja ravimit samadel tingimustel soetada ei saaks. Hetkel ei ole tegemist sellise olukorraga. Seevastu esialgse õiguskaitsse taotluse rahuldamise tagajärjel ravimite valiku ja kättesaadavuse piiramise mõju (sh sundi vahetada seni tarvitatav ravim uue vastu, kuigi senine ravim on apteegis jätkuvalt kättesaadav) ei ole võimalik enam tagasi pöörata.

2.4. Kokkuvõtlikult leiame, et esialgse õiguskaitsse kohaldamine ei ole põhjendatud.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)
Helen Tralla
osakonnajuhataja

Lisa. Helen Tralla volikiri

Lily Mals
Lily.Mals@sm.ee